

РЕШЕНИЕ

№ 6

гр. София, 19.03.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ВОЕННО-АПЕЛАТИВЕН СЪД в публично заседание на осемнадесети февруари през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: полк.ЛИДИЯ П. ЕВЛОГИЕВА

Членове: полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ
подп. ВАСИЛ М. ПЕТКОВ

при участието на секретаря Ина Ж. Младенова като разгледа докладваното от полк. ПЕТЬО СЛ. ПЕТКОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20266000600003 по описа за 2026 година

докладвано от съдията **полк. Петьо Сл. Петков**, образувано по частния обвинител В. Л. П. със съгласието и чрез своя законен представител – бащата Л. П. Л., чрез адвокат Б. Н. Н. против присъда рег. № 5/10.09.2025 година по нохд № 31/2025 година на Военен съд – София.

Производството е по реда на чл. 327 от НПК.

С обжалваната присъда състав на Военен съд – София е признал подсъдимия редник Г. Ц. Г. от военно формирование ***** – ***** ЕГН ***** за виновен в това, че:

На 28.06.2024 г., около 01:30 часа в град ***** област, ***** , в близост до ***** на блок *** с дървена пръчка нанесъл удар в главата на В. Л. П., като му причинил тежка телесна повреда – постоянно общо разстройство на здравето опасно за живота, поради което и на основание чл. 128 ал. 1, вр. ал. 2 и чл. 54 от НК го е осъдил на 3 (три) години лишаване от свобода, като на основание чл. 58а ал. 1 от НК, вр. с чл. 373 ал. 2 от НПК намалил с една трета определеното наказание и му наложил за изтърпяване 2 (две) години лишаване от свобода. На основание чл. 66 ал. 1 от НК съдът е отложил изтърпяването на наложеното наказание за срок от 5 (пет години). Съдът се е произнесъл и по разноските по делото.

В жалбата на частния обвинител се сочат доводи за допуснати съществени процесуални нарушения при постановяването на присъдата и за явна несправедливост на наложеното наказание. Сочи се, че в присъдата, а и в обвинителния акт липсва посочване на точното място на извършване на

престъплението, като не е посочена нито улицата, нито междублоковото пространство и всичко останало като точно място и локация. В присъдата липсвали каквито и да било данни в какво се изразява тежката телесна повреда на пострадалия. Това било от значение за преценката колко тежка във физически и в психоемоционален аспект е претърпяната от пострадалия тежка телесна повреда. Всичко това довело до ограничаване на процесуалните права на пострадалия. Изтъква се още, че подсъдимият не показал никаква укоримост и съжаление за това, което е извършил. Като съществено процесуално нарушение и то в съдебната фаза се изтъква, че искането на защитниците и уважаването му за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на глава двадесет и седма от НПК е процесуално недопустимо. Като основание за това се изтъква, че с определение от 23.06.2025 година основният съд е определил делото да се разгледа по общия ред. Жалбоподателят счита, че това е моментът, преклудиращ възможността за искане от защитата и от подсъдимия делото да се разгледа по реда на особените правила. Разпоредителното заседание вече било приключило и определението за разглеждане по общия ред не било отменено. Въпреки това в съдебното заседание на 10.09.2025 г. първостепенният съд уважил искането на защитата на подсъдимия за разглеждане на делото по реда на глава двадесет и седма, в хипотезата на чл. 371 т. 2 от НПК. Тезата на жалбоподателя е, че след като разпоредителното заседание е приключило и съдът се е произнесъл, че няма основание делото да се гледа по реда на особените правила, делото следва да се разгледа единствено по общия ред. В подкрепа на тази теза се сочи чл. 252 ал. 1 от НПК, съгласно който, когато са налице основания за разглеждане на делото по реда на глава двадесет и девета, а по искане на страните и по реда на глава двадесет и седма и двадесет и осма от НПК съдът разглежда делото незабавно след провеждане на разпоредителното заседание. Заради това се изтъква, че след като веднъж съставът на съда е определил разглеждането на делото да е по общия ред, последващо допускане на разглеждането му по реда на глава двадесет и седма е недопустимо, а делото следва да се върне за разглеждане в разпоредителното заседание. Иска се увеличаване на наложеното на подсъдимия наказание в размер над средния за извършеното престъпление. Алтернативно се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на първостепенния съд. В допълнителни писмени изложения за допълване на въззивната жалба се преповтарят изложените доводи във въззивната жалба. Отделно се подчертава, че съставът на Военен съд – София не е вникнал задълбочено в изключително тежките последици, досежно живота и здравето на пострадалия, налагайки на подсъдимия явно несправедливо и занижено наказание. Оспорва се изводът на съда да наложи на подсъдимия наказание при изключителен превес на смекчаващите обстоятелства. Оспорва се и изводът, че не са налице отегчаващи обстоятелства. Иска увеличаване на наложеното наказание лишаване от свобода в размер над средния предвиден за това престъпление. Алтернативно се иска отмяна на присъда и връщане на делото в основния съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

Срещу въззивната жалба са постъпили писмени възражения от

подсъдимия чрез неговите защитници. Моли жалбата на частния обвинител да бъде оставена без уважение. Не е нарушение, че пострадалото лице не е конституирано като граждански ищец. Преценката на основния съд, че разглеждането на гражданския иск ще стане причина за отлагане на делото не подлежи на контрол от въззивната инстанция. Освен това пострадалият може да предяви претенциите си по реда на ГПК. Посочва се още, че двете страни за били съгласни на споразумение, но прекомерните претенции на пострадалия за заплащане на сто хиляди лева и осем хиляди и двеста лева за адвокатско възнаграждение са препятствали приключването на делото със споразумение. Сочи се, че първостепенният съд е спазил изискванията на закона за разглеждане на делото по реда на съкратеното съдебно следствие по чл. 371 т. 2 от НПК.

Не са направени искания за събирането на нови доказателства и не се налага събирането на такива.

Прокурорът заяви, че жалбата на частният обвинител е неоснователна.

Частният обвинител заяви, че поддържа жалбата срещу присъдата.

Въззивната инстанция провери изцяло правилността на присъдата и за да се произнесе взе предвид следното:

Първостепенният съд е приел за установена следната фактическа обстановка, а именно:

На 27.06.2024г. пострадалият В. Л. П. се срещнал привечер със своя приятел свидетелят Ц. С. Ц. в центъра на град *****. Разхождали се из града до полунощ, като малко след това се отправили към денонощен магазин „*****“. Купили си сладолед и студен чай, които консумирали на близка пейка на същата улица - „*****“. Седнали на третата пейка пред един жилищен блок, като останали там около десетина минути, след което станали и продължили да се движат по същата улица „*****“, като в ляво от тях били входовете на разположените на улицата жилищни блокове. Ходейки стигнали до хранителен магазин, когато без ясна причина св. В. П. се обърнал назад и забелязал на около сто метра зад тях възрастен мъж с пълно телосложение, без горна дреха, който се движел в тяхната посока. Двете момчета продължили движението си напред, но вече в непосредствена близост до жилищните входове на разположените блокове, а не по пътното платно. Пострадалият П. живеел на задната /успоредна/ улица - ул. „*****“, започнал да се колебае дали да се прибере, тъй като били в непосредствена близост до дома му. Преминали в междублоковото пространство образувано от жилищни кооперации, разположени между бл. № *** на ул. „*****“ и ул. „*****“ № **, в ляво от ул. „*****“, където имало паркиран бял бус. Подминали автомобила и спрели в близост до жилищен вход *** на жилищна кооперация на улица „*****“ № **, като се чудели дали да се прибират или да продължат разходката си. В един момент В. Л. П. се обърнал и видял непосредствено до него подсъдимия р-к Г., който държал в ръка пръчка. Мъжът ударил пострадалия П. в лявата част на главата с пръчката, в следствие на което последният паднал на земята. След като пострадалият П. паднал на земята,

подсъдимият Г. подгонил св. Ц. Ц., който тичайки се отправил в посока към задната част на блоковете, към ул. „*****“. Св. Ц. обиколил блока и излязъл отново в близост до магазина, откъдето дошли малко по-рано. Пострадалият П., след като се изправил, се отправил към улица „*****“, минал през междублоково пространство и стигнал до сградата на ***** - ***** - разположена на ъгъл между улица „*****“ и улица „*****“. Продължил по улица „*****“, за да излезе на чешма, разположена в парка до главната улица в града - „*****“. При пристигането си на чешмата опипал главата си и установил, че лявата част на челото му била подута, но нямало кръв. Около 01:40 часа на 28.06.2024г. му се обадил св. Ц., който споделил, че е влязъл в имот, разположен на улица „*****“ и позвънил на полицията, като му казал да се присъедини към него. Тогава пострадалият тръгнал от парка, минал по ул. „*****“, след което свил отново по ул. „*****“. По пътя се сетил, че може да мине напъряко през междублоково пространство - паркинг между два блока - № *** и *** на „*****“. Движейки се забелязал в другия край на разположения в близост блок, до първия вход същият мъж, който го ударил. Обвиняемият от своя страна стоял и си говорел с друг мъж. При пристигането на пострадалия В. П. на указаното от приятеля му Ц. Ц. място - ул. „*****“ ***, полицейски екип от РУ - ***** в състав св. Б.А. и В.П. вече били на място. Същите получили сигнал от ОД при РУ - ***** за нападнати деца в града, на ул. „*****“ ***. Когато пристигнали на адреса, установили св. Ц. Ц., когото разпознали като син на техен колега. Момчето разказало, че по време на разходка със своя приятел В., били нападнати от непознат за тях мъж с пълно телосложение, гол от кръста нагоре. Мъжът ударил приятеля му с предмет по главата, след което подгонил и него, но той успял да избяга. Във връзка с горното полицейския патрул извършил обход на района, но не срещнали никого с подобно описание. Когато пристигнал и пострадалия П., полицаите забелязали, че имал оток на главата. Провели разговор и с пострадалия. Децата били много уплашени. Попитали ги дали имат нужда от медицинска помощ, но те отrekli, след което предприели втори обход на района с цел установяване извършителя на деянието, а двете деца се прибрали по домовете си. Свидетелят В.Л. - съсед на подсъдимия, се бил събудил от специфичен шум, който определил като от хвърлен камък в жилищния вход. Заключение, че деца са хвърлили камък по вратата на съседното жилище - ****, собственост и обитавано от неговия съсед-подсъдимия Г. Ц. Г., тъй като това се било случвало няколко пъти преди това. Станал, облякъл се, излязъл пред вратата на жилището си и забелязал пред входната си врата камък с диаметър около десетина сантиметра, като на вратата на съседа му имало следа от деформация по дървото в следствие на контакта с камъка. След като не видял никого, се прибрал, но излязъл на терасата на кухнята, която гледала към жилищния вход и забелязал съседа си Г., който стоял пред входа и пушел. Свидетелят Л. също слязъл пред жилищния вход на блока и го попитал какво става. Подсъдимият р-к Г. бил видимо изнервен и му споделил, че този път е тръгнал да гони извършителите, които били две деца. Казал още, че едното е успял да го удари, но другото се скрило или избягало. Не споделил

никакви подробности, дори пола на децата, а в ръката си освен цигара не държал нищо. Наоколо нямало други предмети, за които би могло да се предположи, че са послужили за нанасяне на удар. Според свидетеля Л. подсъдимият бил обут с къси панталони и маратонки, нагоре бил гол, което кореспондира с изложеното от пострадалия и св. Ц. С. Ц., както и от приобщените видеозаписи и обективизираното във видео-техническата експертиза. При повторен обход на ул. „*****“ пред бл. **, ** полицейските служители забелязали двама мъже, като единият от тях отговарял на описанието, дадено от двете момчета. Полицейските служители се насочили към тях. Установили, че мъжът, отговарящ на описанието е с малко име Г.. В хода на проведения разговор същият им заявил, че се е събудил около 01:40 часа от силен удар по входната врата на жилището си, като веднага станал, отворил я и забелязал камък с големината на юмрук. Излязъл пред входа на жилищния блок и забелязал две деца, които подгонил в посока магазин „*****“, който се намирал на около 300 метра западно от жилищната кооперация в която живеел мъжа. В близост до магазина бил настигнал едното дете, като му нанесъл удар с пръчка. Мъжът бил превъзбуден според свидетеля А.. Подсъдимият Г. обяснил на полицейските служители как искат да му разбият вратата. Споделил още, че е военнослужещ в град *****. Считал, че двете момчета са вероятни извършители на деянието. Били снети обяснения на подсъдимия и свидетеля Л.. Пострадалият П., след като се прибрал в дома си, събудил майка си - св. З.И., разказал й какво се е случило, поискал й болкоуспокояващо хапче заради болките в главата и по нейна молба с личния й автомобил обиколили всички места, където били двете момчета по-рано с идеята да срещнат мъжа, който го е ударил. Не успели да го открият и се отправили към *****_*****, където бил извършен медицински преглед. Тъй като в момента момчето изпитвало единствено болка и дискомфорт, била извършена промивка, след което се прибрали в дома си. В жилището пострадалият започнал да изпитва нетърпима болка в главата и да повръща, което притеснило близките му, които от своя страна го отвели в лечебното заведение в града за повторен преглед. Още по пътя на св. И. й направило впечатление, че движенията на сина й са некоординирани и бил неадекватен според нея. В следствие пострадалия от спешния център в гр. ***** бил откаран в болница в гр. ***** “*****“. Била направена консултация с невролог и проведено изследване на главата, от което станало ясно, че черепът е счупен и има кръвоизлив в мозъка . Било им заявено, че следва спешно да бъде проведена консултация с неврохирург. Била извършена оперативна интервенция. Пострадалият П. нямал спомен за случилото се след спешния център в гр. ***** . В болничното легло в болницата в гр. ***** от един лекар научил, че се намира в болница и че е претърпял медицински интервенции. Видно от приложените медицински документи и изготвената СМЕ на пострадалия В. Л. П. била причинена тежка закрыта черепно-мозъчна травма изявена с контузия с подкожен хематом в областта на челото в ляво, подлежащо линейно счупване на лявата челна кост на черепа и хематом над твърдата мозъчна обвивка, като при оперативната интервенция е доуточнено,

че се касае за разместено в горен край кървящо линейно счупване на челната кост и разположен под нея и над твърдата мозъчна обвивка епидурален хематом с източник на кървене предна менингеална артерия. Експертите считат, че при регистрираната травма в челната област на главата категорично следва да се приеме, че контактното увреждане е причинено от механично действие с голяма травмираща сила на твърд, тъп предмет, като се касае за едно травматично въздействие от предмет с ограничена по площ контактна повърхност, след причиняването на което без провеждане по спешност на високоспециализирано хирургично лечение, неминуемо в кратък период от време би настъпил смъртен изход. Тази травма сама за себе покрива критериите на медико-биологичния признак постоянно общо разстройство на здравето, опасно за живота (по смисъла на чл. 128 от НК).

Приетата от първоинстанционния съд фактическа обстановка е в съответствие с доказателствата по делото и се възприема изцяло от въззивната инстанция. При така установените фактически положения съдът е направил законосъобразен извод, че подсъдимият е извършил престъплението по чл. по чл. 128 ал. 1, вр. ал. 2 от НК.

Присъдата е обоснована, основният съд е анализирал всички събрани доказателства и е направил верни изводи. Налице са достатъчно доказателства, които са дали възможност на съда да оформи правилно вътрешно убеждение, което е отразено в мотивите.

Не е верен доводът, че липсва посочване на точното място на извършване на престъплението, като не е посочена нито улицата, нито междублоковото пространство и всичко останало като точно място и локация. Посочено е в мотивите на присъдата, че пострадалият е бил ударен от подсъдимия в близост до жилищен вход *** на жилищна кооперация на улица „*****“ № *** в град *****. Това е напълно достатъчно посочване на местоизвършване на престъплението.

Несъстоятелен е и доводът, че в присъдата липсват каквито и да било данни в какво се изразява тежката телесна повреда на пострадалия. От цялостната медицинска документация на пострадалия и изготвената СМЕ е видно, че на пострадалия В. Л. П. е причинена тежка закрыта черепно-мозъчна травма изявена с контузия с подкожен хематом в областта на челото в ляво, подлежащо линейно счупване на лявата челна кост на черепа и хематом над твърдата мозъчна обвивка. При оперативната интервенция е уточнено, че се касае за разместено в горен край кървящо линейно счупване на челната кост и разположен под нея и над твърдата мозъчна обвивка епидурален хематом с източник на кървене предна менингеална артерия. Експертите установяват, че при регистрираната травма в челната област на главата категорично следва да се приеме, че контактното увреждане е причинено от механично действие с голяма травмираща сила на твърд, тъп предмет, като се касае за едно травматично въздействие от предмет с ограничена по площ контактна повърхност, след причиняването на което без провеждане по спешност на високоспециализирано хирургично лечение, неминуемо в кратък период от време би настъпил смъртен изход. Тази травма сама за себе покрива критериите на медико-биологичния признак постоянно общо разстройство на

здравето, опасно за живота (по смисъла на чл. 128 от НК).

Неоснователен е и доводът за допуснато съществено нарушение на процесуалните правила изразяващо се в това, че искането на защитниците и уважаването му за провеждане на съкратено съдебно следствие по реда на глава двадесет и седма от НПК е процесуално недопустимо. Това било така, понеже с определение от 23.06.2025 година основният съд е определил делото да се разгледа по общия ред. Жалбоподателят счита, че това е моментът, преклудиращ възможността за искане от защитата и от подсъдимия делото да се разгледа по реда на особените правила. Разпоредителното заседание вече било приключило и определението за разглеждане по общия ред не било отменено. Въпреки това в съдебното заседание на 10.09.2025 г. първостепенният съд уважил искането на защитата на подсъдимия за разглеждане на делото по реда на глава двадесет и седма, в хипотезата на чл. 371 т. 2 от НПК. Този довод на жалбоподателя е неверен. Съгласно т. 3 от ТЪЛКУВАТЕЛНО РЕШЕНИЕ № 1 ОТ 06.04.2009 Г. ПО ТЪЛК. Д. № 1/2008 Г., ОСНК НА ВКС моментът, след който е недопустимо да се преминава към съкратено съдебно следствие по реда на чл. 373, ал. 2, във вр. с чл. 372, ал. 4 НПК е започване на съдебното следствие по общия ред. В настоящия случай съдебното следствие по общия ред не е било започнало към момента, в който е постъпило искането и допускането на разглеждане на делото по реда на чл. 373, ал. 2, във вр. с чл. 372, ал. 4 НПК. Искането за провеждане на съкратено съдебно следствие от подсъдимия е постъпило в първостепенния съд на 24.06.2025 г. (на л. 100 от нохд № 31/2025 г). Същото е уважено в съдебното заседание на десети септември 2025 г. , преди започване на съдебното следствие по общия ред (на л.л. 118 – 124 от същото дело). Веднага след това е даден ход на съдебното следствие по реда на глава 27 от НПК в хипотезата на чл. 371 т. 2 от НПК. В този смисъл доводът на жалбоподателя, че определението за разглеждане на делото по общия ред от разпоредителното заседание е преклудиращият момент, след който е недопустимо да се преминава към разглеждане на делото по реда на глава 27 от НПК е неоснователен.

Основателен е доводът на частния обвинител за явна несправедливост на наложеното на подсъдимия наказание. При определяне на наказанието основният съд е посочил, че не са налице отегчаващи вината обстоятелства. Този извод на съда е неверен, най-малкото с оглед на тежките последици за здравето на пострадалия и продължителния срок за неговото пълно възстановяване, ако такова въобще е възможно. По делото са приети като писмени доказателства девет броя медицински документи, които установяват влошеното здравословно състояние на пострадалия В. П., а също и необходимостта от продължителни грижи за възстановяването на последния. Като отегчаващо отговорността обстоятелство следва да се отчете и високата степен на обществена опасност на деянието. Независимо от мотива на подсъдимия, недопустимо е да бъдат нанасяни удари по главата, на който и да било човек. Като съобрази посочените обстоятелства, въззивният съд намира, че при преценка на отегчаващите и смекчаващите отговорността обстоятелства следва да бъде увеличен размера на наказанието лишаване от

свобода на 4 (четири) години и 6 (шест) месеца. На основание чл. 58а ал. 1 от НК така определеното наказание лишаване от свобода следва да бъде намалено с една трета и да му бъде наложено за изтърпяване наказание в размер на 3 (три) години лишаване от свобода. Въззивната инстанция намира, че изпълнението на това наказание следва да бъде отложено при условията на чл. 66 ал. 1 от НК. Г. не е осъждан, охарактеризиран е положително и не е личност с изградени престъпни наклонности. Поради това не се налага да изтърпява наложеното му наказание ефективно. Изпитателният срок на условното осъждане следва да бъде в максималния му размер, а именно 5 (пет) години.

По делото не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Предвид горното и на основания чл. 334 т. 3 и чл. 337 ал. 2 т. 1 от НПК съдът

РЕШИ:

ИЗМЕНЯВА присъда рег. № 5/10.09.2025 година по нохд № 31/2025 година на Военен съд – София като **УВЕЛИЧАВА** наложеното на подсъдимия Г. Ц. Г. ЕГН ***** наказание лишаване от свобода на 3 (три) години.

На основание чл. 66 ал. 1 от НК **ОТЛАГА** изпълнението на така наложеното наказание лишаване от свобода с **ИЗПИТАТЕЛЕН СРОК** от 5 (пет) години

ПОТВЪРЖДАВА присъдата в останалата ѝ част.

Решението може да бъде протестирано и/или обжалвано пред Върховния касационен съд на Република България в петнадесетдневен срок от съобщаването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____